

Ebba Strange (SF):

Socialistisk folkeparti var i sin tid med til at vedtage den styrelseslov, der i øjeblikket gælder for de højere læreanstalter. Det er vores opfattelse, at den styrelseslov ikke har fået lov at virke så længe, at den kan vurderes tilstrækkelig grundigt. Når vi kigger rundt på de forskellige højere læreanstalter, ser vi, at den nogle steder virker udmærket, andre steder virker mindre godt. Efter vores mening er det eneste skridt, der kunne være brug for, et skridt mod en yderligere demokratisering af livet på vore højere uddannelsesinstitutioner.

Det er kun gennem at få indflydelse på beslutningsprocesserne, at ansvar og modenhed udvikles, ansvar for institutionen, ansvar for uddannelsen.

Derfor var vi glade, da den socialdemokratiske undervisningsminister afviste det forslag til ny styrelseslov, der var blevet udarbejdet af det rektorkollegium, som var blevet nedsat efter en flertalsbeslutning herinde i folketinget. Vi fandt det kollegium forkert sammensat, fordi det kun bestod af rektorer og der hverken var studerende, teknisk personale eller almindelige lærere med; disse grupper tilbringer dog en meget stor del af deres liv på de højere uddannelsessteder, og det er derfor meget vigtigt, hvordan de befinder sig, og hvor de befinder sig i beslutningshierarkiet.

Nu har imidlertid en række borgerlige partier fundet det opportunt at fremsætte et forslag, der svarer meget nøje til det, rektorkollegiet fremlagde, og vi vil så benytte lejligheden til at vende os imod det helt klart og helt entydigt.

Fremfor at indeholde en udvidelse af demokratiseringen indeholder det en endog meget kraftig indskrænkning af demokratiseringen på vore højere uddannelsesinstitutioner. Det lægger op til en magtkoncentration på færre hænder end det, vi kender i dag, og en magtkoncentration hos dem, der har de højeste uddannelser, de højeste poster på universiteterne. Det indskrænker indflydelsen på beslutningsprocesserne ikke alene for de studerende, men også i høj grad for det teknisk-administrative personale og for de lærere, der er knyttet til uddannelsesinstitutionerne på deltid.

Det lægger op til en øget bureaukratisering med de regler, der gælder, om, at forskellige sagkyndige udvalg skal kunne høres om det ene og om det andet.

Vi betragter dette forslag som et skridt i retning af en øget politisk disciplinering af vores uddannelsessøgende, og det vender vi os imod. Vi synes, at de angreb, der kommer i disse år fra borgerligt hold på vore uddannelser, både de højere uddannelser og de mellemliggende uddannelser, er farlige for samfundsudviklingen. De lægger op til mere disciplinering, mere autoritet, mere autokrati, og det vender vi os imod. Vi tror ikke, det er det, der skal til for at udvikle en ungdom, der vil og kan tage stilling, tage fat og tage uddannelser.

Freddy Madsen (DKP):

Både vedrørende dette forslag og også det, vi behandlede før, er der fremsat mange pæne ord om, at nu gjaldt det fagniveauet, nu gjaldt det om at løse en lang række af de problemer, som findes ved universiteterne. Jeg tror i virkeligheden, at man skal søge fædrene til den slags forslag et andet sted. Det hænger jo sammen med en række af de problemer, vi i øvrigt diskuterer på undervisningsområdet.

Industrirådet udtrykte det meget klart i en pjece fra 1975 »Sagt og skrevet af Industrirådet«, hvori det bl. a. hedder:

»... at der hurtigt etableres en central rådgivende kontakt mellem industrien og uddannelsessektoren, og at det behovsrettede element i uddannelserne prioriteres. Dette indebærer bl. a. krav om:

– at der jo inden for de videregående uddannelser lægges større vægt på kvalitetsniveauet frem for på en forøgelse af antallet af studiepladser. I den sammenhæng må styrelsesloven for de højere uddannelsesinstitutioner tages op til vurdering.«

Jeg ser det også som grundlag for nedsættelsen af rektorudvalget. Det er ganske vist sket også med en række pæne ønsker om, at man ville styrke fagkyndigheden og ændre tostrengetheden mellem fakultets- og studienævnplan i et nyt styrelseslovsforslag. Men det fremkomne forslag løser jo på ingen måde de problemer, som man her foregiver at løse.

Det reelle indhold er stift, uadministrerbart, et udemokratisk system, hvis hovedindhold slet og ret er, at man ønsker at løse de problemer, der findes i uddannelserne, krisen i uddannelsessystemet, faglige og ikke-faglige problemer, ved at tillægge de såkaldt fagkyndige, og det